L'espérance

CENA NUMERU: **25 gr.**

Popularne czasopismo Oświatowo-Prawne i Informacyjne

PRENUMERATA WYNOSI
kwartalnie 1,50
półrocznie 3,00
rocznie 6,00

Rękopisów nie zwraca się — Za dział ogłoszeń Redakcja nie odpowiada — Listy do Redakcji należy adresować: Redakcja L'espérance, Bieruń Stary, Rynek Nr. 3.

Wydawca i redaktor odpowiedzialny: **Karwath Paweł** Bieruń Stary, Rynek 3.

Redaktor przyjmuje dziennie od 9-ej do 12-ej

Konto P. K. O. No. 302.857 Katowice

Rok I. **Bieruń Stary, w wrześniu 1933 r.** **Nr. 1.**

SZANOWNI CZYTELNICY!

Przystępuję z wydaniem dzisiajszego pierwszego numeru pożytecznego czasopisma „L'esperance" to pismo pożyteczne pragnąłem już od dłuższego czasu oddać Wam Sz. Czytelnicy w ręce i przyjść wam z temże z pomocą prawną oświatową i informacyjną.

Pragnę przedewszystkiem zwrócić uwagę Sz. Czytelnikom i klijentom moim na moją placówkę, której celem jest jedynie fachowa praca w idealnem postępowaniu dla dobra społecznego i przyjście z pomocą nieuświadomianym obywatelom.

Pragnę czytelnikom przynieść pomoc i pożytek. Pragnę z czytelnikami pisma „L'esperance" współpracować i mam zupełną nadzieję, że moja współpraca przyniesie Wam pożądany skutek i zostanie przez Was szczerze i życzliwie przyjęta tak jak ja szczerze ją dla Was ofiaruję.

Przystępuję do pracy jedynie z wiedzą fachową i zagranicznem doświadczeniem.

Nie lękam się żadnej konkurencji ani osób tych którym instytucja moja jest solą w oku. Niezliczone już przykłady udowodniły że często nowe i pożyteczne instytucje znacznie lepiej i szybciej się rozwijają niż stare zleniwiałe i skostniałe, gdzie dotychczasowe powodzenie zabiło energję i inicjatywę.

Nikogo jednak niechcę zwalczać, przeciwnie, że z wszystkiemi pragnę współpracować i podać sobie ręce do współpracy zgody i jedności, gdyż jedynie wszędzie gdzie praca jest uczciwa i zdrowa zawsze ją przyjmujemy i poprzemy a przytem odnosi najpożyteczniejsze skutki i owoce. Nieuczciwość i niezgoda przynosi ruinę i zgubę społeczeństwu.

Wkrótce Sz. Czytelnicy sami będą mogli na leżycie ocenić, że moja instytucja jest pożyteczna, że daje najzupełniejszą gwarancję, że pracuje poważnie, fachowo i uczciwie.

Wszelkie ataki namnie, osób którym instytucja moja jest solą w oku będą musiały umilknąć. Pare miesięcy zaledwie minęło od chwili otwarcia mej działalności w Bieruniu Starym, Rynek 3., a już setki klienteli z usług skorzystało. Byt mój jest już zapewniony. Pośrednicy i szkodnicy dobra społecznego i ci ludzie którzy mi nieprzyjaźne czynią wysiłki by mi szkodzić, na nic to się im nieprzyda, przeciwnie czynią mi tylko przez to reklamę a zainteresowanie i rozwój mej instytucji róśnie z dnia na dzień.

Kto przeciwko mnie występuje temsamem daje dowód że instytucja moja szkodzi jego prywatnym interesom, że społeczeństwo nie będzie monopolem zysku dla kilku jednastek. Dlatego nie należy słuchać plotek i bezmyślnych oszczerstw, które pragną zniszczyć instytucję pożyteczną. Wierzymy, że sprawdzi się na nich staropolskie przysłowie: „Kto pod kim dołki kopie, sam w nie wpada". Wierzymy także ci którzy zamiast budować wolą burzyć, mącą wodę by w niej złote ryby złowić, będą zmuszeni wkrótce ustąpić przed prawdą i ogólną opinją społeczeństwa, które dosyć jest uświadomiona i inteligentna by poznało samo gdzie jest prawda, a gdzie falsz, obłuda i prywatny interes.

Zasada mojej pracy i działalności to uczciwość i obrona nieuświadomionych obywateli, dla dobra społecznego, oparta na fundamentach podstawowych problemów.

Prowadzę i kieruję się tylko zasadami ustawowo opartemi. Tam gdzie pada wicher i promień najmniejszego nawet naruszenia przepisów i gwałcenia praw prawnych, z rzekam się zdala wszelkiego postępowania, nawet mogące przynieść mi wielkie zyski materjalne. —

Moja instytucja nie naraża się z tego względu postępowania na żadne dochodzenia policyjne ni prokuratorskie nie ma wytoczonych żadnych skarg oszczerczych, przed oszczerstwami unika w czasopiśmie „L'esperance" podaje tylko fakty dowodowe i rzeczowe, za które w każdej chwili stanąć mogę przed Trybunałem Sprawiedliwości tylko z uzasadnionemi argumentami i rzeczowemi dowodami.

Nie słucham też żadnych plotek ni doniesień osób oszczerczych albowiem każdy sam za swoje popełnione winy i przestępstwa odpowiada, oszczerstwa i plotki karane są sądownie więźniami i grzywnami. Każdemu obywatelowi i bliźniemu swemu należy się szacunek i miłowanie bliźniego jako siebie samego.

Organ „L'esperance" z którym zwracam się dziś do Was nie pragnę aby przyniosł Wam kłopot lub nie zadowolenie ale pragnę żeby organ „L'esperance" był waszem pocieszycielem żeby przyniósł on Wam pożytek, pouczenie i oświatę.

Organ „L'esperance" podawał będzie wszelkie sprawy prawne ustawy dotyczące i wszelkie informacje. Czytając pożyteczne czasopismo „L'esperance" ochroni Was od wszelkiego złego, od wyzysku od łatwowierności i. t. p. Czasopismo „L'esperance" zaoszczędzi Wam nie potrzebne wyrzucanie pieniędzy, ochroni Was od nieszczęść i od wszelkich szkód, jakie w dzisiajszych warunkach bytu się wciąż powtarzają. — —

Przeczytajcie dzisiajszy numer choć nie obszerny — ale pożyteczny uważnie rozważcie sobie spokojnie i gdy przyjdziecie do przekonania, że czasopismo „L'esperance" jest pismem uczciwem, że przyniesie Wam pomoc, obronę i pożytek zamówcie sobie takowy za stałą prenumeratą gdyż pismo „L'esperance" drukowane będzie tylko w myśl zapotrzebowania. Czasopismo „L'esperance" kosztuje zaledwie 6,— zł. rocznie, wpłacie jeszcze dzisiaj na poczcie blankietem na konto P. K. O. Nr. 302.857, kwotę 6 zł. tytułem rocznej opłaty za abonament, a otrzymywać będziecie to pismo do domu bez żadnych dalszych opłat.

Wydaję to pismo dla Was z całkiem zaufaniem, i mam zupełną nadzieją, że czytając pierwszy numer staniecie się stałymi czytelnikami i rozpowszechniać go będziecie w wśród waszemi przyjjacielami i znajomemi żeby pismo to było potężnym pismem i znalazło się w każdym domu i w każdej rodzinie.

Przystępuję do zakończenia moich wywodów i w zupełności i z spodziewam się że dostatecznie zostajecie przekonani o tem pożytecznem piśmie, które ma być Waszem przyjacielem, o solidności i uczciwości tegoż i że nie omieszkacie jeszcze dzisiaj zamówić sobie tak Wam potrzebnej gazety „L'esperancy" a już w najbliższem czasie przekonacie się sami osobiście o prawdziwości i słuszności moich słów.

Karwath Paweł, przewod. biura prawnego „L'esperance". — —

Dział oświatowy.

Kilka słów o naszym języku.

Spotykamy się jeszcze i dziś na fakty, niektórych naszych rodaków, którzy nie rozpoznali się jeszcze rzeczystą naszą mową ojczystą. Przeważnie u nas na Górnym Śląsku, wobec tego aby dać możność niektórym Czytelnikom zapoznania się o mowie naszej, postanawiam w przyszłych numerach prowadzić specjalny dział lekcji naszego języka. Każdy Polak powinnien dbać o swoją rzeczystą mowę, powienien pamiętać o swoich dzieciach, aby nauczyły się rzeczystego języka swego. Przypatrujemy się życiu i u ludzi widzimy wciąż nowy postęp doświadczenia, albowiem inny był świat przed dwudziestu trzystu laty, a czytając historję z przed stu dwustu i więcej lat, przedstawiamy sobie jakież to wówczas były wycofania, dziś się wszystko zmieniło na lepsze. — Świat nie stoi; on się ciągle porusza, doskonali się i przyodziewa na siebie inny strój i inny wygląd.

To samo można twierdzić, i o naszej mowie, gdyż i ona ciągle ulega zmianie, zrzuca z siebie niepotrzebne części, wynajduje i z tem dopiera wyrazy, aby nadać nazwę rzeczom które człowiek ciągle ku swemu i ogólno ludzkiemu pożytkowi o przyrodzie odkrywa.

Z mową polską nie było inaczej, ona wciąż bogaciła i doskonaliła się, jak długo Polska jako Państwo istniała nie utrzymało się w swym rozwoju i po rozdarciu naszej Ojczyzny przez wrogów była tylko narzędziem w naszych rękach, którem broniliśmy się przed zagładą, jaką nam mocarstwa zaborcze z szatańską przebiegliwością aż po dni dzisiejsze gotują. Dlatego też kierownicy i przewódzcy narodowi ciągle nawoływali i nawołują nas: strzeżcie języka swego, uczcie się go, nie pozwólcie mu zaginąć bo z chwilą, kiedy on umilknie ślad po nas nie zostanie, będziemy skazani przed trybunałem historji na wieczną hańbę i wzgardę, żeśmy zaprzepaścili to, na co ojcowie nasi przez ciąg długich wieków pracowali. Przedstawmy sobie przykład, że jaki to los często spotyka syna, który nad odziedziczonym po rodzicu majątkiem nie czuwa, jego nie dogląda, nie dba o powiększenie, lecz go roztrwoni i doprowadzi do zupełnej ruiny. Czeka go dola zwykłego najemnika, którym każdy pomiata i wysługuje się a jakże często czeka go kij żebraczy, przykład ten powinniśmy brać pod uwagę.

Przed losem takiem, tego sługi najemnego broniliśmy się ze wszystkich sil od chwili, kiedy zachłanni sąsiedzi poczęli nam ojcowiznę wydzierać a kiedyśmy się wszkole uczyć musieli mowy swych wrogów a w domu zaś u siebie mówić przyciszonem głosem, by Niemiec lub Moskal nie posłuchał i władzy mściwej nie doniosł. Nie pomagały jednak nieludzkie zakazy najeźdźców. Język nas zamknięty w czterech ścianach przetrwał wszelkie zamachy i burze, jakie rozpeływała ręka progromców nad polską ziemią, Przetrwał jednak i doczekał się z nów chwili, kiedy prawa, a kiedy znopu zabrzmiała we wszystkich zakątkach naszej wytęsknionej ojczyznie swoboda, w niczem i niczem nie krępowana, jak ongiś, przed latami nasz majesta majmilszy.

Wdzięczność zato winniśmy mu oddać że nas ochronił od tej strasznej zagłady i wiecznej hańby obowiązek nas tembardziej umiłować język i dołożyć jaknajwiększych starań by z ust najczystszy i najdostajniejszy wychodził.

Tak żąda oe nas tego Sprawiedliwości dziejową a a jeśli takim naszem rzeczywistym językiem przemawiać będziemy, dopiero w części spłacimy dług wdzięczności, jaki zaciągnęliśmy wobec niego. Każdy kochający swą Ojczyznę Polak, powienien dążyć do tego, by każde słowa mowy wyrzucić nie-

mieckie wyrazy, które siłą wypadku do niej się zakradły i ją mocno opuściły.

Tem przykładem i wezwaniem kończę dzisiejszy wstęp działu oświatowego, w przyszłem numerze rozpocznę w części pierwszej podawać gramatykę o głoskach. Czytelnicy chcąć zapoznać się bliżej w gramatyce naszego języka powinni pobierać każdy numer tego pisma bez przerwy. Czytelnicy którzy zaś pragnęli by rozpoznać się także z językiem francuskim zechcą o tem donieść do Redakcji „L'esperance" to nie omieszkam, lecz gotów stanę do usług i podawał będę w piśmie tem także lekcji języka francuskiego. Karwath P.

Umieszczam poniżej zaświadczenia uzyskanego od Władz Francuskich zezwalające na działalność organizacji biura Polonis de Correspondence za granicą w Francji.

ODPIS

Prefekture Du Tarn Republique Francaise
Pieczęć rządowa Nr. 129
z uiszczeniem opłaty stempl.

Recepisse de declaration. —

Republique Francaise Yu la Loi du ler juillet 1901 relative au contrat d'association.

Yu le Decret du 16 aout 1901g portant reglement d'administration publivue l'execution de la loi precitee,

Le Prefet du Tarn.

Certifie avoir recu de M. M. Paul Karwath, et Francois Idasiak,

1 — une declaration en date du 24 novembre 1925 par laquelle ils font connaitre la constitution d'une association „Bureau Polonais de Correspondance", dont le siege social est situe a Cagnac.

2 — ainsi que deux exemplaires des statuts de la dite Association.

Fait a Albi, le 25 novembre 1925.

P. le Prefet du Tarn;
Le Conseiller de Prefecture (podp. nieczyt.)
pieczęć Prefecture Cabinet
de Prefet Du Tarn.

Extrait du Decret du 16 aout 1901

Art. ler. — La declaration prevue par l' article 5 paragraphe 2 de la Loi du ler juillet 1901, est faite par ceux qui, a un titre quelconque, sont chargès de l'administration ou de la direction de l'association.

Dans le delai d'un mois elle est rendue publique par leurs soins au moyen de l'insertion au Journaliciel d' un extrait rcontenant la date de la declaration, le titre et l'objet de l'association, ainsi que indication de son siege social." Unu exemplaire du Journal Officiel contenant cette dec'aration devra etre remis a la Prefecture.

Extrait de la loi du ler juillet 1901

Les associations sont tenuea de faire connaitre dans les trois mois tona les changements survenuś dans leur administration ou leur direction ainsi que toutes les modifications apportèes à leura statuts.—

Pensja sieroca po funkcjonarjuszu państwowym lub zawodowym wojsk.

Według ustawy emerytalnej art. 60—80 przysługuje dzieciom po zmarłym funkcjonarjuszu państwowym lub zawodowym, wojskowym, pensja, sierocą, ale tylko w pewnym ograniczonych co do czasu trwania zakresie (art. 72, 73). Mianowicie:

1) W zasadzie przysługuje pensja sieroca tylko do ukończenia 18-go roku życia.

2) Po ukończeniu 18-go roku życia przysługuje pensja sieroca, jeżeli dana osoba odbywa studja w zakładzie naukowym, ale tylko do ukończenia studjów, a w każdym razie (tj. nawet w razie nieukończenia studjów) niedłużej, niż do ukończenia 24 roku życia.

3) W wyjątkowych, na szczególne uwzględnienie zasługujących wypadkach, może właściwa władza naczelna w porozumieniu z Ministrem Skarbu zezwolić na dalsze pobierania względnie przy niezdolności do pracy na przyznanie pensji sierocej także po ukończeniu 18-go względnie 24-go roku życia.

W każdym z mienionych pod 1. 2. 3. wypadków i to nawet w razie nie ukończenia 18-go roku życia prawo do pensji sierocej gaśnie względnie nie przysługuje jeśli dana sierota:

a) umarła,

b) zawarła związek małżeński

c) została prawomocnie skazana za czyn karygodny a skazanie pociąga za sobą utratę prawa do zaopatrzenia sierocego.

d) przebywa przez okręs dłuższy niż pół roku poza granicami państwa względnie Wolnego Miasta Gdańska bez zezwolenia właściwej władzy naczelnej,

e) utraciła obywatelstwo polskie z wyjątkiem równoczesnego przyjęcia obywatelstwa gdańskiego,

f) pobiera zaopatrzenie z tytułu śmierci ojca na zasadzie innych ustaw, o ile świadczenia te płyną ze Skarbu Państwa,

g) zajmuje jakiekolwiek stanowisko w służbie państwowej lub samorządowej, do którego przywiąza e jest stałe uposażenie,

h) została uwzględnioną przy wymiarze uposażenia funkcjonarjusza państwowego względnie zawodowego wojskowego (ojczyma, matki, macochy).

i) wstąpiła do klasztoru.

Największe miasta na świecie

Do r. 1914 istniało na kuli ziemskiej 15 miast, posiadających każde przeszło 1 miljon mieszkańców Obecnie takich miast mamy już 29; w Europie — 12, w Ameryce 7, w Azji 7 i w Afryce 1.

Ludność Stambułu, licząca do wojny 1.200.000 mieszkańców, spadła obecnie do 600.000. Zmniejszyło się również ilość mieszkańców Wiednia, Tokio, Kantonu i Hankou. Natomiast przyrost ludności w Moskwie sięga ponad 1 miljon.

Według ostatnich danychh statystycznych pierwsze miejsce według ilości mieszkańców zajmuje — New-Jork (9 miljonów), dalej idzie London (8 milj. 260 tys.), Paryż (około 5 milj). Berlin (4 milj. 340 tys). Chicago (3 milj. 380 tys). Moskwa (3 milj Szanghaj (2 milj. 700 tys). Leningrad (2 milj. 400 tys.) Osaka (2 milj. 450 tys.) Buenos Aires (2 milj. 150 tys). Tokio (2 milj. 130 tys.) Filadelfja (ok. 2 milj.) Wiedeń (1 milj. 840 tys.) Detroia (1 milj. 570 tys) Rio de Janeiro (1 milj. 470 tys.) Warszawa (1 milj. 180 tys.)

Podstawy ustroju sądownictwa.

Normalizacja ustroju - sądy powszechne rodzaje tychże skład sądów i rodzaje postępowania sądowego.

Okres ostatnich czterech lat (1928 — 1932) można uważać jako okres kształtowania właściwego ustroju polskiego sądownictwa.

Zaczął się on rozporządzeniem Prezydenta Rzp. z 6. II. 1928 poz. 93 Dz. U. o ustroju sądów powszechnych, poczem ogłoszono rozporządzenie Prezydenta Rzp. z 19. III 1928 poz. 313 Dz. U. zawierające Kodeks Postępowania Karnego, następnie rozporządzenie Prezydenta Rzp. z 29 XI. 1928 poz. 651 Dz. U., zawierające Kodeks Postępowania Cywilnego, a równocześnie w ciągu tego czteroletniego okresu wydano różne rozporządzenia, w pierwszym rzędzie tak zwane Regulaminy sądowe, będące z aktami ustawodawczymi wykonawczymi w stosunku do tamtych trzech głównych rozporządzeń, oraz znowelizowano, czyli zmieniono częściowo i uzupełniono (zwłaszcza w r. 1932) wydane w tym przedmiocie przepisy.

Z uwagi na doniosłe znaczenie, jakie mają sądy w organiźmie państwowym jest przedstawienie ustroju polskiego sądownictwa w najogólniejszych zarysach następujące:

Rozważając rzecz o sądach mamy na myśli przedewszystkiem sądy w ścisłem znaczeniu t.j. sądy powszechne, których ustrój i postępowanie normują wspomniane akty ustawodawcze, a to w przeciwieństwie do sądów szczegółowych, których dotyczą inne odrębne przepisy.

Sądami powszechnymi są: sądy grodzkie, sądy okręgowe, sądy apelacyjne i Sąd Najwyższy.

Sądami szczególnemi są n.p. sądy pracy, sądy wojskowe, oraz instytucje zbliżone do sądów, jak n.p. urzędy rozjemcze dla spraw najmu, sądy rozjemcze giełdowe.

Sędziami w sądach powszechnych są w zasadzie zawodowi prawnicy, posiadający ukończone studja uniwersyteckie z egzaminami, mianowani na stanowiska sędziów i to — o ile chodzi o sędziów okręgowych, apelacyjnych i Sąd Najwyższy — na wniosek t. zw. kolegjów administracyjnych przy sądach. Wyjątkowo orzecznictwo w pewnych sprawach wykonują sędziowie z wyboru, nieposiadający koniecznie wykształcenia prawniczego mianowicie: sędziowie pokoju dla spraw drobniejszych cywilnych i karnych, należący do właściwości sądów grodzkich sędziowie handlowi i dla spraw cywilnych-handlowych w sądach okręgowych i przysięgli dla pewnych spraw karnych. Wszystkie cztery grupy sądów rozpoznają zarówno sprawy cywilne jak i sprawy karne. Różnice polegają w tem, że sądy grodzkie są I. najniższą instytacją, a wyższą czyli II. instytacją (odwoławczą) dla załatwienia t. zw. środków odwoławczych (t.j. skarg i zażaleń o zmianę lub uchylenie orzeczeń i postanowień niższej instytacji) co do sędziów pokoju, sądy grodzkie są w pewnych sprawach I. instytacją, w innych II. instytacją, dla sądów grodzkich sądy apelacyjne są II. instytacją dla sądów okręgowych, zaś sąd Najwyższy jest w pewnych sprawach II. instytacją, w innych III. instytacją dla sądów niższych instancyj (apelacyjnych, okręgowy, grodzki).

Na czele sądów grodzkich stoją sędziowie grodzcy, sprawujący kierownictwo sądu grodzkiego, a na czele sądu okręgowego i apelacyjnego prezes i wiceprezesi, zaś na czele sądu Najwyższego pierwszy prezes i prezesi. Ci kierownicy pełnią przedewszystkiem funkcje kierownicze administracyjne w danych sądach, mogą jednak jako sędziowie, sprawować też właściwe funkcje sędziowskie w zakresie orzecznictwa a w tym zakresie są zrównani z innymi sędziami danego sądu, co ujawnia się głównie w tem, że ich głos niema większego znaczenia, niż innych sędziów orzekających w danej sprawie i że nie mają np. prawa dawania zleceń, jak ma być sprawa rostrzygniętą, ani prawa uchylać, lub zmienać orzeczenia i postanowienia sądowe w zakresie orzecznictwa. Prawo takie przysługują tylko sądom i stacyjnie wyższym w stosunku do niższych (np. sądowi okręgowemi w stosunku do grodzkiego) i to w zasadzie tylko w skutek wniesienia środków odwoławczych przez stronę uprawnioną, a nadzór kierowniczy nie może wkraczać w dziedzinę orzecznictwa, w której, w myśl art. 77 konstytucji sędziowie są niezawiśli. Jakkolwiek naczelny nadzór nad sądami i sędziami sprawuje Minister Sprawiedliwości, jednak także zakres jego nadzoru nie może wkraczać w ową dziedzinę niezawiśnego orzecznictwa i ma w tem znaczeniu tylko charakter nadzoru aministracyjnego. Poza kierownikami sądów, prezesami i wiceprezesami wchodzą w skład osobowy poszczególnych sądów sędziowie, którzy wedle tego w jakim sądzie pełnią funkcję, względnie do jakiego sądu zostali mianowani, nazywają się sędziami grodzkimi, okręgowymi, apelacyjnymi i sędziami sądu Najwyższego.

Obok sędziów należą do sądów aplikanci t. j. prawnicy, którzy kształcą się na sędziów i sprawują funkcje pomocnicze w sądach (protokołują, pomagają sędziom w sprawach pisemnych), a po zdaniu egzaminu sędziowskiego zostają mianowani bądź wprost sędziami rzeczywistymi bądź t. zw. asesorami, sprawującymi w pewnym zakresie orzecznictwo sędziowskie.

Funkcje sekretarskie (przedewszystkiem prowadzenie rejestrów i pewne samoistne załatwienia), oraz pewne manipulacyjne (przepisywanie orzeczeń i postanowień, wygotowanie weznań) pełni personel sekretarski. Odrębne stanowisko jako władze zajmują Prokuratory, przy sądach okręgowych, apelacyjnych, i przy sądzie najwyższym.

Urzędują w niej prokuratorzy, wiceprokuratorzy i podprokuratorzy. Ich działalność ogranicza się prawie wyłącznie do spraw karnych. Występują oni w charakterze oskarzycieli przy odnośnych sądach.

Naczelnym Prokuratorem jest Minister Sprawiedliwości. —

Związek osobowy prokuratora polega z sądami w tem, że kwalifikacje zawodowe na stanowisku prokuratorskie są takie jak na sędziowskie wskutek tego często sędziowie przechodzą na stanowiska prokuratorskie i odwrótnie.

Prokuraturę należy odróżnić od Prokuratorji Generalnej. Jest to inna władza, której zadaniem zastępstwo Skarbu Państwa i pewnych instytucji publicznych w sprawach cywilnych.

W związku z ustrojem sądów powszechnych pozostaje też postępowanie sądów powszechnych, t. j. szereg czynności spełnianych kolejno przez osoby szukające pomocy sądowej i przez sąd, a mających na celu ochronę prawną tych osób, względnie i Państwa w interesie porządku prawnego, prywatnego i publicznego.

Prawo rozrożnia trzy wielkie działy postępowania sądowego.:

1) Postępowanie karne, at. j. polegające w działalności ochronej i represyjnej z powodu popełnienia szczególnie niebezpiecznych i dlatego karygodnych czynów, czyli przystępstw,a przez pociąganie sprawców przystępstw do odpowiedzialności i w razie stwierdzenia winy — przez ich karanie.

2) Postępowanie cywilne sporne, t. j. polegające na rozstrzyganiu sporów, wywiązujących się ze stosunków wzajemnych ludzi w ich współżyciu i w obcowaniu, mający znaczenie dla porządku prawnego i dlatego unormowanych przepisami, t. zw. prawa prywatnego czyli cywilnego, t. j. wydanych bardziej w interesie jednostek, niż w interesie publicznym państwa.

3) Postępowanie cywilne niesporne, t. j. polegające w działalności ochronnej, w celu zapobieżenia naruszenia prawa prywatnego, mimo braku sporu, a to bądź przez ustalenie pewnych faktów ważnych dla porządku prawnego prywatnego (np. przyjmowanie przedmiotów do depozytu, amortyzacja dokumentów) bądź przez współdziałanie w powstaniu lub zmianie pewnych stosunków prawnych (np. adopcja, separacja, małżeńska dobrowolna sporządzenie testamentu, przeprowadzenie postępowania spadkowego i przyznanie spadku, przeprowadzenie postępowania konkursowego lub układowego) bądź przez uwidacznianie pewnych stosunków prawnych (np. wpisy do ksiąg gruntowych, do rejestrów handlowych).

Obowiązek uznania pisemnego o obrocie.

Obowiązek złożenia pisemnego zeznania o obrocie (art. 52 ust. o podatku przemysłowym istnieje co do każdego oddzielnego zakładu i przedsiębiorstwa przemysłowego, prowadzonego w roku podatkowym w takich rozmiarach, które w myśl taryfy uzasadniają zaliczenie zakładu względnie przedsiębiorstwa do jednej z pierwszych pięciu kategoryj taryfowych, chociażby z jakichkolwiek powodów przedsiębiorca wykupił świadectwo niższej kategorji, (Wyrok Najw. Tryb. Adm. 6. 5. 1932 L; Rej; 47-28, 1928/29, zbiór VIII. Nr. 360 S.)

Podatek wojskowy.

Czy w wypadku, gdy syn gospodarzy rolnych, podlega podatkowi wojskowemu, a nie posiada majątku rolnego, ani żadnego specjalnego warsztatu pracy, a pozostaje przy rodzicach i na ich utrzymaniu, pracując wzamian w gospodarstwie ojca, czy w takim wypadku podatek wojskowy obowiązany jest zapłacić ojciec za syna, czy też zarząd gminy winien ten podatek umożyć, lub za liczyć go do zaległości czynnych, egzekwując go od podatnika dopiero z chwilą zdobycia przez niego własnego warsztatu pracy. —

W tej kwestji wyjaśniło Ministerstwo sprawwewn. reskryptem z listopada 1932 Nr. S. F. 58-4-2, że w takich wypadkach brak jest podstawy prawnej do ściągania podatku od rodziców płatnika, podatek więc winien być w razie niesciągalności- od płatnika umorzony lub zaliczony do zaległości czynnych, zależnie od uznania zarządu gminy, a to wedle § 20, ustęp 2 rozp. Rady Min. z 24 sierpnia 1931 o podatku wojskowym, Dz. U. poz. 697.

Ilu jest duchownych katolickich na świecie?

Według najnowszych statystyk, liczba duchowieństwa katolickiego na całym świecie wynosi okrągłe 321 tysięcy kapłanów, z czego 64 tysiące zakonników. Na Europę z tej liczby przypada 252 tys., na Amerykę 51.500 -, na Afrykę 4.800, Azję 10.500 i na Australję 2.200. —

Na misjach czynnych jest ogółem 15 tysięcy katolickich kapłanów, z czego trzecią część stanowią księża pochodzenia krajowego, a ponadto przeszło 5.300 braci i blisko 31.000 sióstr (prawie w 50 proc. krajowcy), nie licząc 43 tysiące nauczycieli, 62 tysięcy katechistów i prawie 3 tysiące alumnów seminarjuszów duchownych misyjnych.

Kościół utrzymuje 24.779 szkół katechistycznych 26.937 szkół powszechnych, 827 zawodowych, 1172 średnich, 468 wyższych i 17 uniwersytetów. Ponadto kościół prowadzi w krajach misyjny 1609 sierocińców, 677 szpitali, 2222 apteki i ambulatorji. Posiada 10 naukowych obserwatorjówn 165 pism drukowanych we własnych 145 drukarniach.

Karalność wenerycznego zarażenia.

Niedawno zgłosiła się do pewnego sądu kobieta mężatka z doniesieniem, że w r. 1930 wyszło zamąż i w jakiś czas później zauważyła, iż nabawiła się od męża choroby wenerycznej. Epilogiem sprawy było skazanie męża tej kobiety na 4 miesiące więzienia spowodu zarażenia żony.

W sądowych rocznikach jest to wypadek rządki. Podstawę ustawową jest przepis art. 245 nowego kodeksu karnego, który postanawia, że kto będąc dotknięty chorobą weneryczną naraża inną osobę na zarażenie tą chorobą, podlega karze więzienia do lat 3 lub aresztu do lat 3.

Zaledwie parę nowożytnych kodeksów znają tego rodzaju przestępstwa.

Przestępstwo jest już dokonane wówczas, jeśli sprawca wchodzi pomimo swej choroby wenerycznej w tego rodzaju stosunek (może to być i niemowlę), że zarażenie staje się prawdopodobnem. Nie potrzeba by zarażenie istotnie nastąpiło. Sprawcą może być mężczyzna lub kobieta. Ustawa nie czyni różnicy, czy choroba jest nieuleczalna czy nie i jakiego ona jest rodzaju. Musi to jednak być choroba zaraźliwa. Sposobem powstania niebezpieczeństwa może być nietylko prawidłowi akt płciowy, lecz i każda postać nierządu między osobami różnej lub nawet tej samej płci, a także dotknięcie się, pocałunek, karmienie dziecka np. przez mamkę i t. p. — Wina polega w świadomości własnej choroby i w świadomości, że druga osoba narazona jest na zarażenie. Kto rozmyślnie naraża kogoś na niebezpieczeństwo zarażenia, będzie odpowiadał w miarę zamierzonych względnie wywołanych skutków — za usiłowanie, a wrazie faktycznego zarażenia, za dokonane przestępstwo uszkodzenia ciała.

Przestępstwo jest ścigane w zasadzie z urzędu t. j. przez oskarżyciela publicznego (prokuratora, policję państwową). Jeśli jednak sprawcą jest małżonek — ściganie także wymaga wniosku pokrzywdzonego.

Odpowiedzi redakcji i biura »L'esperance«

Julja Okań, Czułów

W sprawie pani wniosłem już interwencję w właściwej informacji o dycezji i załatwieniu zostanie pani powiadomiona w przyszłem numerze tego pisma. —

Zgraja Józef, Urbanowic

Sprawa Pana dotyczy Jego oszczędności w markach polskich załatwiłem, oszczędności otrzyma pan wypłacone po myśli ustawy waloryzacyjnej i po potrąceniu 30 proc. odpisu według przeprowadzonego układu z wierzycielami. Bank ten znajduje się w upadłości a z dniem 3 marca r. b. otwarto uchwałę Sądu Grodzkiego w Poznaniu nowe postępowanie układowe. —

Jan Jurowic, Lędziny

Sprawę Pana załatwiłem należy przynieść do biura mego Jego książkę oszczędnościową celem ostatecznego z cenzurowania takowej. Bank Handlowy w Poznaniu znajduje się w upadłości i jest pod nadzorem Sądowym zaś dawniejszy Oddział tego Banku w Mysłowicach jest zlikwidowany. Obecny adres tego Banku jest Bank Likwidacyjno-Kredytowy S. A. w Poznaniu Nadzór Sądowy.

Kraczla Marja, Zarzyce

Sprawę Pani dotyczy jej wkładów oszczędnościowych w markach niemieckich załatwiłem otrzyma pani 55,00 złotych które zostaną Pani przekazane za pośrednictwem P. K. Ø.

Uszok Marja, Bieruń Nowy

Kwestja przerachowania wkładek oszczędnościowych w koronach austr. na złote jest różna, zależnie od Kasy Oszczędności, a ponieważ w wkładen tych oszczędności z mar. a Pani otrzymała pełnomocnictwo do tychże ma Pani pierwszeństwo. Ponieważ pani zagubiła dotyczącą książeczkę oszczędnościową, stanowi to przedłużeniem sprawy, gdyż w tych wypadkach są różne zastrzeżenia, zgubę należało od zaraz zgłosić w poszczególnych Kasach stanowią tajemnice Bankowe i bez jakiegokolwiek bądź do testamentu, kasa nie jest obowiązana udzielić bliższej informacyji. W sprawach pani z zwróciłem się już w imieniu Jej do właściwego Sądu w Chrzanowie. O decyzji dowie się Pani w następnych numerach tego pisma.

Szcot Klemens, Ściernice

Sprawa pana dotyczy Jego pieniędzy w markach niemieckich, załatwiłem. Otrzyma pana 600 zł. które otrzymywał będzie pan od swego dłużnika w ratach 100 złotych zostało panu już uskutecznione, resztę otrzyma pan w myśl zobowiązania się dłużnika.

Halama Antoni, Cielmice

Dziwne mi oświadczenie pana że nie mógł Pan otrzymać z Kasy swoich oszczędności, które pan złożył w markach niemieckich. Oszczędności złożone w markach polskich i niemieckich zostały objęte waloryzacją i powinne być wypłacone w myśl ustawy rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 maja 1924r. o przerachowaniu zobowiązani prywatno-prawnych. Sprawa Pana załatwiłem i oszczędności jego zostały przerachowane na kwotę 198 złotych z czego Kasa wypłaciła Panu 50 proc. kwoty zwaloryzowanej t. j. 99,00 złotych.

chunek a nie krzywdzić już takim postępowaniem bliźniego swego. Takich sprawek już Pan miał dosyć, temrazem sprawa nie spocznie na martwych laurach, i auczy to Pana w przysłości szanować bliźniego swego jako siebie samego.

Nyga Józef, Bieruń Stary

Jeżeli Pa a posądzają niewinnie o udział prowokatorski, to jest jede o droga wnieść skargę do Sądu przeciwko tem osobą którzy Pa a niewinnie posądzają a z tem sprawa całka się wykryje. Nasza Rzeczypospolita nie żąda, aby w kraju naszem robiono prowokacje przeciwko równouprawnionem obywatelą, jest to wystąpek karny.

Jadwiga Biereński, Cielmice

Sprawy dotyczy Pani już załatwiłem wartości złożonych Jej wkładów w markach zostały przeliczone w Banku Ludowym w Pszczynie po 2.17 proc. co wyniesie na jej książeczki przedłożono mi około 34.- złotych. Przerachowa e oszczędności może sobie Pani odebrać w wyżej spominanem Banku, gdzie należy przedłożyć jej książeczki depozytowe.

Oleś Marja, Bojszowy Górne

Fundusz waloryzacyjny dawniejszej Spar und Darlehnskassen Yerein obecnie Kasa Oszczędności i pożyczek w Bojszowach wynosi 988,90 zł.

Tabor Agnieszka, Brynów

W sprawie Pa i dotyczy Jej oszczędności w markach niem, i polsk. z wróciłem się z ostateczną interwencją do Związku Rewizyjnego społdzielni w Poznaniu plac Wolności do którego to Związku Bank S.A. w Katowicach należy w poczet członków o ostatniej decyzji zostanie Pani powiadomiona w następnych numerach tego pisma.

Macewska Zuzanna, Podlesie

Sprawa Pani podana w biurze moim nie miała by widoków powodzenia, wobec tego nie myślę tą sprawą się zająć szkoda czasu i kosztów.

Paweł Bieroński, Cielmice

Oszczędności Pana w markach niem. objęte waloryzacją przedstawiają się na sumę około 1200,00 zł. — Kiedy wypłata w danej Kasie nastąpi i na jaką kwotę oszczędności Pana zostaną tam przerachowane zostanie Pan powiadomiony przez biuro moje.

H. A. Cielmice

Komunalna Kasa Oszczędności miasta Mysłowic, jest instytucją Bankową o pupilarnej pewności, mieści się w Mysłowicach ulica Powstańców 1. (Ratusz) wkłady włożone tam w markach niem. i t. p. już wypłaciła z godnie z ustawą rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatnoprawnych i to bardzo korzystnie.

Parysz Augustyn, Cielmice

Komunalne Kasy Oszczędności są, instytucję prawa publicznego, o pewnej pewności, w Kasach tych nie może być mowy o nie pewności i onie wypłacalności. Oszczędności włożone w Komunalnych Kasach dawają najpewniejszą gwarancję albowiem za wkłady tam włożone odpowiadają miasta i powiaty całym swoim majątkiem i siłą podatkową. — Kasy Oszczędności zapewniają najwyższy procent i największe bezpieczeństwo na czele Komunalnych Kas Oszczędności Województwa Śląskiego w Katowicach, ulica Piotra Skargi 4.

Niederlinski Wilhelm, Bieruń Stary

Przeciwko Panu wytoczono zostanie skarga do Sądu za fałszywe obwinienie, równocześnie wystosuje się Panu skargę do Prokuratora o fałszywą przysięgę, przedmiot o co chodzi spor stwierdzony zostanie przez rzeczoznawcze Sądowego. Wykręty Pana i igranie z ogniem nie będą miały powodzenia, tembardziej, po ukończeniu sprawy obecnej, zostanie bezwłocznie wystosowana Panu skarga za w prowadzenie Władzy w błąd. Radzę najlepiej wyrównać ra-

Matrymonjalne

Drukarnia nie odpowiada za treść i układ pisma oraz korektę.

Należy wyciąć i przesłać do Redakcji

Zamówienie na gazetę L'espérance

Do Szan. Redakcji Czasopisma L'espérance
Bieruń Stary, Rynek 3

Proszę uprzejmie o przesyłanie mi czasopisma L'espérance pod moim poniżej podanem adrsie. Należność za półroczny abonament 3,00 zł. wpłaciłem dziś na poczcie na konto P. K. O. 302.857.

dokładny adres zamawiającego ....

....

____
podpis

CENY OGŁOSZEŃ: Reklamy cała strona kosztuje 150 zł., pół str. 75 zł., 1/4 str. 40 zł., 1/8 str. 20 zł 56/m w kwadracie 5 zł. — **Ogłoszenia drobne**: za słowo 0,10 gr. — dla poszuk. za słowo 0,5 gr. — Matrymonjalne za słowo 0,20 groszy.

Druk.: Drukarnia Ludowa Mysłowice, Pszczyńska 3. — Redaktor odpowiedzialny: Karwath Paweł